„És hát a Dunáról mit mondjak”

A hazugság mindig a bomlás csíráját hordja magában. A hazugságok eltávolítása a nemzet múltjából, közvéleményéből, eszmevilágából minden másnál inkább nemzetnevelő, és nemzetépítő tevékenység. A Reális Zöldek meggyőződése, hogy országunk tönkremenésének 1989-ben a Nemzeti Kerekasztal körül ülő politikai erők is lökést adtak azzal, hogy a Duna-kör által megjelenített szellemi és erkölcsi fertővel azonosultak, és azt a nagypolitika szintjére emelték. Azáltal, hogy a média közzétette a Duna-kör hazugság-áradatát, elterelte arról a megtévesztett közvélemény figyelmét, hogy nemcsak a szabadság és a függetlenség érték, hanem az is lehet az, amit az elmúlt évtizedekben, a diktatúra árnyékában felépítettünk.

Állításunk alátámasztására a Magyar Nemzet 1998. március 2-i számából idézünk:

A Duna-charta és a Duna-Kör által szervezett erőműellenes tüntetés politikai szempontból igen komoly üzenetértékkel bírt, hiszen a Duna ügyében tiltakozó több tízezer ember között az MSZP-n kívül valamennyi párt vezető képviselői is feltűntek saját zászlajuk alatt. A rendezvényen jelen volt családjával együtt a Fidesz majd teljes vezérkara, MDF-es és kisgazda vezetők, de a menetben látni lehetett néhány SZDSZ-es volt, és mai képviselőt, valamint több ‘56-os szervezet tagját is. A tüntetés mindvégig nyugodt volt, a bekiabálások és a transzparensek azonban nem nélkülözték az iróniát és a maró gúnyt: “Tovább a sztálini úton!” “Szigetköz: Tiszta, száraz érzés!” “A halakat kitömik, ugye?” “Dunát kérünk, nem csókot, váltsátok le Nemcsókot!”“Vizet a Dunába, vodkát a Gyulába!” “Gátakat adunk álmainknak.” “Duna-gát - Duna-gate?” “Gyula, bűzlik a Duna!” “Gyula vitéz télen, nyáron, Dunát árul olcsó áron.” “Duna-árulók!” - ilyen és hasonló feliratokkal vonult a tömeg az Országgyűlés épületéhez, ahol felolvasták a számos szervezet által aláírt kiáltványt.

Lányi András filmrendező beszédében rámutatott: már megint mi vagyunk az utolsó csatlósa egy elavult, kártékony, technokrata gondolkodásnak, amely minduntalan a természetet akarja legyőzni, de csak az életet pusztítja el. Felhívta a figyelmet, ebben az évszázadban most fordult elő először, hogy egy nemzetközi bíróság nem a kárunkra döntött, s erre a magyar kormány egy megalázó, vesztünket okozó szerződést köt. Megismételte: a hágai ítélet mindkét felet mentesítette a további építkezéstől, a kölcsönös kártérítések alól. Sajnos a magyar kormányfő semmibe veszi az ítéletet és azt a magyar álláspontot, amelyet tíz éven keresztül képviselt az ország, azazhogy nem akarunk gátat a Dunára - tette hozzá. Karátson Gábor író arról beszélt egyebek között: ez a kormány saját kérlelhetetlenségét mutatta ki azzal, hogy pénteken megállapodott az eredeti “sztalinista” terv, az erőműépítés befejezéséről. A környezetvédő szerint amennyiben megvalósul az ivóvízkészletet tönkretevő terv, olyanná válik a csúcsra járatott erőműrendszer tározóinak vize, mint egy hatalmas, fertőzött vizű vécé, amelyet naponta kétszer lehúznak.

A Reális Zöldek 2007. szeptember 25-én, a „Hágai Ítélet” tízéves évfordulóján tudományos tanácskozást tart. Ezen meghatározott időkereten belül mindenki elmondhatja véleményét, még Lányi András is arról, hogy miért tartotta jónak a magyar fél számára azt az ítéletet, ahol a szlovákokat 1, míg a magyarokat 7 kérdésben marasztalta el a Bíróság. Akár még Karátson Gábor is kifejtheti, miért nevezte „sztalinistának” azt a tervet, amelyet még a Magyar Királyi Vízerőhivatal kezdeményezett 1942-ben, Vitéz Nagybányai Horthy Miklós kormányzósága és Kállay Miklós miniszterelnöksége alatt.

A Magyar Nemzet tudósított a Reális Zöldek ellentüntetéséről is.

A járókelők és a sajtó képviselőinek kérdéseire válaszoltak a Reális Zöldek Klub vezetői a Vörösmarty térre meghirdetett tüntetésükön, amelyen csak néhány érdeklődő jelent meg. Juhos László elnök arra figyelmeztetett: az osztrákok a Bécs közelében megépített vízi erőműnél hasznosították azokat a vízierőmű-egységeket, amelyeket eredetileg Nagymarosra rendeltünk tőlük. A nagymarosi erőmű lemondása miatt nagy összegű kártérítést kell fizetnünk az osztrákoknak. A Reális Zöldek Klub üdvözli a pénteken Pozsonyban aláírt keretmegállapodás-tervezetet, mert az lehetőséget ad arra, hogy az eredeti terveket megközelítő módon építsék fel az erőműrendszert. A Klub hangsúlyozza: a vízi erőművek rendkívül környezetkímélő energiatermelést valósítanak meg. Juhos rámutatott: a magyar álkörnyezetvédők hazugságai vezettek ahhoz, hogy a szlovákok megépítették a C variánst, így a “Duna kulcsa” átkerült Dunakilitiből Dunacsúnra.

Tíz év nem nagy idő, olvasóink eldönthetik kinek volt igaza. Mi úgy tízezerre tesszük a vízlépcső ellen tüntetők számát. Ha a tüntetés igaznak éppen nem bizonyult állításai nyomán hatalomra került Orbán kormány egyezséget köt, akkor még Nagymaros nélkül is, a Bősi létesítményből évi egymilliárd kilowattóra illetné meg hazánkat. Rövid fejszámolással adódik, hogy a tízezres tömeg, minden egyes tagja eddig egymillió kilowattóra villanyt tüntetett el. Magyarországon többször nyertek már választást, kékcédulával, hazugsággal és más etikailag kifogásolható fortéllyal. Ha majd ükunokáink értékelik az eseményeket, az is megtörténhet, hogy a pannon pumát kiscicának tekintik a Duna-körből kikelt politikusok által sulykolt „sztálini terv” mellett.